

„Danferen.“

et halvugentlig Uge- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika.

udgivet af DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

„Danferen“ udkommer hver Onsdag og Lørdag.

Pris pr. Aargang i de Forenede Stater \$1.50; til Udlandet \$2.00.

Bladet betales i Forud. Bestilling, Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Korrespondent: Harald Jensen.

Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

„Danferen“

bliver sendt til Subskribenter, indtil udrykkelig Oplysning modtages af Udgiørerne og at Gælt er betalt, i Overensstemmelse med de Forenede Staters Postlove.

Naar Læserne henvender sig til Fjelt, det averterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysninger om det averterede, bedes de altid omtale, at de faa Anværelsen i dette Blad. Det vil være til gensidig Nytte.

Dansk Sprog i Amerika.

(A. J. Dahm.)

At der tales, læses og skrives Dansk i Amerika af en hel Del Mennesker, er jo en almindelig bekendt Sag. Hvorlænge vil dette vare? Saalænge som Udvandring fra Danmark til Amerika gaar for sig. Hvorlænge vil denne Udvandring gaar for sig? I en Del Aar endnu. Hvorfor? Fordi der kun er ganske faa Mennesker her endnu i Forhold til alle dem, de Forenede Stater ender at stalle Underhold til, og fordi Danmark og andre europæiske Lande er tæt befolkede. Efter hvad Mænd, der sender Sagerne, har beregnet, vil de Forenede Stater i Amerika kunne stalle Underhold til ca. 2 tusind Millioner Mennesker, naar alt dyrkebart Land bliver taget i Brug. Træ, Kul, Metaller af de forskellige Slags skal der ogsaa være nok af til de 1000,000,000 Menneskers Behov. Endnu er Befolkningsmængden i de Forenede Stater ikke 80,000,000. Det er da let nok at forstaa, at Udvandringen fra Danmark til Amerika vil holdes i Gang i lange, lange Aar endnu.

Saa godt som alle Udvandrerne fra Danmark kan ikke tale, læse og skrive Engelsk, naar de kommer her. De er henvist til at tale Dansk, læse danske Blade og Bøger samt høre danske Prædikanter. Brevet kan de heller ikke skrive paa Engelsk. Hvordan skal det vel gaa de Tusinder af Danske, der hvert Aar kommer til Amerika, hvis der ikke var Mennesker i Amerika, som de kunde tale med og skrive til paa Dansk, og hvis der ikke var lutherske Prædikanter til at prædike for dem paa deres Modersmaal? Al, hvordan vilde det gaa dem? Hvilde Hænder vilde Mængden af dem falde i, og hvilde Lærepenge vilde de have at give ud, inden de blev noget kendt med Sagerne her? Hvor mange af dem vilde komme til Mennesker, der vilde have deres Velsæd for Dje? Hvor mange af dem vilde komme til at tilhøre den lutherske Kirke?

Der tales, læses og skrives Dansk af mange Mennesker i vor Tid i Amerika, og man vil komme til at fortsætte det med i lange, lange Aar endnu, lige til Udvandringen fra Danmark her til hører op og maatte længe. Vort Maal skal være at faa alle Børn i Amerika, hvis Forældre er komne hertil fra Danmark, til at tale, læse og skrive Dansk. De skal alle indlemmes i den kristne Kirke ved Daab, og de skal bevares i Kirken ved at oplæres i og holdes til at følge vor kristelige evangelist lutherske Børnelærdom. Alle danske Børn i Amerika skal gaa i Skole og lære Engelsk. Naar de er 14 eller 15 Aar gamle, bør de være ligesaa dygtige til at tale, læse og skrive Engelsk, som Amerikanernes Børn er. Dette kan de jo godt være, naar de gaar i samme Skole, som Amerikanernes Børn. Begynder man i Tide at lære dem at læse i den danske ABC, f. Eks., naar de er 6 a 7 Aar gamle, og man fortæller dem om dem i Katekismus'en, Bibelhistorien, Lærebogen og Salmebogen, saa kan de godt faa den kristelige Børnelærdom lært, til de er 14 eller 15 Aar gamle. Naar de kan denne vor udmærkede Børnelærdom i vort danske Sprog, saa kan de ogsaa daade tale, læse og skrive Dansk nogenlunde efter vore Forhold her i Amerika. De har da en Grundlov lagt i Dansk, som der kan bygges videre paa. De kommer da videre og videre frem i Dansk ved at

læse i kristelige Blade, Nyebladsblade og Bøger. En værdig Hjælp til at faa mere Færdighed i Dansk faa vel kom i Engelsk vil det være, om vore unge kan tilbringe en Vinter eller to paa een eller anden af vore Stoler for votsne som f. Eks. Stolen i Blair, efter at de er konfirmerede.

Der er flere Steder her i Amerika, hvor man har Vejlighed til at forvise sig om, at de unge, der er fødte og opvokset paa Vadsen, kan daade Dansk og Engelsk. Et af disse Steder er den danske luth. Menighed i Hamilton Co., Nebr., der for nogle og tyve Aar siden er organiseret af Pastor S. Hansen. I denne Menighed holdes der dansk Religionsstole hver eneste Sommer godt et Par Maanedre, og holdes Søndagsstole hver Søndag. Fruigten er bleven, at man finder en Ungdom i denne Menighed, der tender den kristelige Børnelærdom nogenlunde, og der kan tale og læse det danske Sprog samt skrive det saadan nogenlunde til Hudsbehov. Saadan som det staar til i denne Menighed med Hensyn til Religionsstole og med Kendskab til dansk Sprog, burde det staa til alle Steder i Amerika, hvor Danske bor og bygger. Navnte Menighed i Hamilton Co. behøver at arbejde ihærdigt for at komme længere frem endnu i Religionsstole, og i Kendskab til Dansk og fremfor alt i Erkendelse af Synd og Naade, saa Jesus kan vinde Sejr i Hjerterne i alle dens Medlemmer. Men som den er paa sit nuværende Standpunkt, er den ogsaa et Glimpelt paa, at der kan opnaas meget ved et ihærdigt Arbejde i Tidens Løb.

Hadde ingen Præst kommet til de Mennesker, der nu er Medlemmer af Menigheden i Hamilton Co., saa vilde der nu have været den allerfølgeligste Vigealighed for denne Plads over for de Ting, der høre Guds Rige til, saa vilde de ældre for største Delen for længe siden have været af den Mening, at de godt kunde undvære Kirkegang, og de unge vilde været opvoksede uden Daab og uden Kendskab til vor kristelige Børnelærdom. Det vilde have været paa denne Plads nu, saaledes som der er paa flere andre Pladser, hvor Danske bor, hvor Vigealighed har faaet Overhaand, fordi der ingen Fortyndelse lød der Søndag efter Søndag, og fordi der ingen var til at bøde Børnene, naar de var fødte, eller til at faa dem i Søndagsstole, naar de voksede til og kunde begynde i den amerikanske Børnelærdom. Alt blivde vænnet af med Kirkegang og Ordbeskrivning i Hjemmene gaar af sig selv, naar der ingen er til at prædike Søndag efter Søndag; men at faa Indgang med Ordet, hvor Vigealighed er bleven fremherskende, er altid meget svært.

Lad os passe paa, at der bliver fortsat med Undervisning i Dansk alle Steder, hvor der er begyndt dermed, og lad os se at faa begyndt alle Steder, hvor Danske findes.

Dansk og Engelsk kan Børn meget godt lære paa een og samme Gang. Børn har altid meget lettere ved at lære Sprog end voksne. Voksne med almindelig Begavelse kan lære flere forskellige Sprog paa een Gang, uden at det ene Sprog blandes sammen med det andet. Dette ved jeg af Erfaring fra den Tid, jeg selv var med at lære flere Sprog paa een Gang. De mange unge Mennesker, der gik paa Skole sammen med mig, kunde godt ligesom jeg selv, have med fem forskellige Sprog til gøse paa een Gang. I flere Somre har jeg holdt Skole for Børn og lært dem Dansk. Disse Børn gik i engelsk Skole om Vinteren. Nogle af dem var 6 og atter andre var 14 eller 15 Aar gamle. Selv de, der var 6 Aar gamle, og kunde faa sagt paa Engelsk alt, hvad de ønskede, kunde forstaa alt, hvad der blev sagt paa Dansk i Skolen, og de kunde ingen udtrykke sig paa Dansk med alt, hvad der laa dem paa Hjerte.

Jo, jo, Børn kan virkelig meget godt lære to Sprog paa een Gang. Ja, de kan lære mere end to ad Gangen. Børn lærer paa Børnene i Latinskolerne i vort Fædreland, der lærer Dansk, Tysk, Engelsk, Fransk, Latin, Græsk og andre Sprog ved Siden af paa een Gang.

En Forklaring til et „Fænomen“

I „Danferen“ Nr. 6 for 1902 anføres et Citat af „Bien“ af San Francisco, Cal., saaledes: „Paa eet Omraade har Danfserne her i Byen og Staten sat en Record, som ikke kan betegnes som videre glørdig. Siden den 1. Jan. 1901 er der i Californias danske Koloni begaaet ikke mindre end 27 Selvmord. Det foregaaende Aar var Selvmordenes Antal blandt Danfserne ikke fuldt saa stort; men det var stort nok, og ingen anden

Rationalitet her i Staten — naar deres respektive numeriske Stykke taget i Betragtning — kan opvise noget lignende, ikke en Gang tilnærmelsesvis. Kan nogen forklare dette Fænomen?”

Ja, ovenstaaende er i Sandhed en færgelig Record af danske Fortkøbt; og „Fænomenet“ kan kun finde sin Forklaring i Menneskets fordærvelige, aandelige Synspunkt — saadan, som det Menneskes er, der lever udenfor Gud. Som Hjælpekilder til Forklaringen skal jeg anføre et Par Udtalelser fra „Den Danske Pioneer“, Nr. 4, 1902. Disse er nærmest Raad, Trøst og Opmuntringsord til en „sorgbetyngt og bedrøvet“ Ven (!)

De første fra en Niels Frederiksen, Dir. Nebr., lyder saaledes: „Statens Cryptonimus! Herre Gud! blev du af Kirkens Stab heldt ud“ — (længere frem) „Gaaden fik du løst, endstønt den var svær; men saa var til Gengæld, den rigtig meget værd, thi her er Moberstjal nu ved, at Humburg, Raadmand og Styrelser, er hvad der kaldes Kriksen, og Kirkens Tid er sikkert snart forbi.“

Derfor, Cryptonimus, hvad siger du vel, lad os ganske stilsfærdig dritte os selv ihjel, thi her paa Jorden har vi ingen Hjem, og bliver saa ofte lagt paa Hjorden hen. Til Himlen naar vi dog aldrig frem, og deri har Præsterne Støtten. — Disse er nogle af navnte Mands Raad, og hvad kan de føre til? „Fænomenet“ forklarer! I Sandhed et forbandet Venskab der er i Verden.

En anden Vens Raad — af Mommefen — lyder saaledes blandedt andet: „Tag dig sammen! Jeg et dræbende Knivstik ivaars igennem Fortyndelsen og laan et foragteligt Spart efter den aandelige Støttekæde eller et foragteligt Blik efter det moralske Grundlag, der lod det fælles eller enkelte Blygært gaa op i Splinter! Det er mit Raad. — Jgen: en falden! Hvad kommer ens Fald fremtiden ved? — Med Fortiden begravet, glem, Nuet omtaget og Fremtiden aaben — hvad Hinder er der da for den frejdige? — Intet — set intet; hvor der er Mod, Haab og Mod. — Væt med Kirketugten. Væt med det moralske Grundlag for Moralens. Bliv fri, fri for Landstvang og mægroede Vedtægter. Intet stort udsæres under Tvang. — Ja, væk med Tvungen! Bliv fri, stærk og frejdig. Foragt af Hjelpe, forlang intet, haab intet. Drab Nøjens i dig selv og glem. Nu et og Fremtiden talder paa dig. Selv din Samvittighed fra „i Gaar“, kan du rolig paffe bort i din Grindings Bultekammer.“

Kære Læser! læs, tant og døm for dig selv og du har en „Forklaring af Fænomenet“. — Om stakels „Cryptonimus“ nu kan følge dette Raad, er det dog kun en midlertidig Hjælp, kan ikke det, er der intet andet at gøre — end dræbe sig selv og fuldtomme den højeste „Frihed“ (!)

Det er det Resultat en saadan Tankegang afgiver. Endher der har det saadan er paa Vej til Selvmorderstaten — og der er intet mærkeligt ved at en saadan tager sig et Liv.

Hvorfor, skal jeg forsøge at belyse ud fra den Tankegang, som her fremsettes. Det som M. raader sin Ven C. er hovedsagelig dette, at dræbe Samvittighedens Stemme og glemme sine begaaede Synder. Det er hvad enhver Selvmorder har forsiget, at dræbe Samvittighedens Stemme — denne Guds underlige Røst i Menneskefejelen, der som en Naar sælger Synneren paa alle hans Veje. Det er desværre lykkedes alt for mange til Dels; men om ikke før, skal den not daagne igen i Helbede. Men den kan ogsaa vaaagne til fuld Bevidsthed, for den ugudelige her, og hvad skal han da stille op? M. Raad er godt nok: „Glem, og læg Samvittigheden fra i Gaar i Grindings Bultekammer.“ Men det er et lige saa dumt Forsøg, som Mølbørnes, da de vilde drukne Alen i Søen. Nej, saa er Djævelen kloget, han siger: drab dig selv, og alt er glemt. Og mange maa adinde deres Herre. Man har jo „Frihed“ til alt man lyst, og ogsaa den Sag kommer indenfor „Frihedens“ Grænser — ja, er endog „Frihedens“ højeste Form. Og naar man over Mord- og Vold paa sin Samvittighed, ved at vælte sig i Synd, leve i Sus og Dus, og „glemme“ Aftenerne og undvige Guds Røst i Ordet, da er man paa Selvmorderens Bane. Derfor maa den Slags Mennesker danse, spille, drikke og hufere paa denne dejlige „fri“ Raad for at blive mere „fri“ — fri for Samvittighedens Stemme. Djævelen kan dog ikke faa alle saadan lige straks til at indtage den højeste „Friheds“ Standpunkt — Selvmord, saa maa han bruge de andre Midler. Men om ingen Forandring sker før, hvad bliver saa Forskellen paa disse Menneskers Død og Selvmorderens? Der er ingen væsentlig! Selvmorderen dør i Fortvivlelse uden evigt Haab og saa gøre sine. Derfor, jo mere den Naadsmagt faar Raaderum i vort Folk, vil

og saa Selvmorderantallet vokse. Og i følge den Tankegang er det ogsaa den mest logiske Fremgangsmaade.

Men nu, kære Læser, hvad kan du og jeg gøre for vort Folk? — Ja, vort Folk, mit Folk; intet Folk er mig faa lært som det danske Folk. — Denne Naadsmagt over gennem navnte Blads Presse sin Indflydelse paa ca. 100,000 af dem? Du sparer maale: prædikt Evangelium for dem? Ja, det er jo Herrens egen Befaling —; men — ja — men! — Kun Troen paa Gud kan løse Gaaden. Naab prædike for sin Samtid og Folk i 120 Aar; men de vilde ikke høre. Vandfloben kom og ødelagde dem alle, og da var det intet at gøre. Jeremias — „den grædende Profet“ — med den store Bæltalshed og den gløbende Iver og Kærlighed — ja, med et stort Hjerte, fuld af bare Kærlighed, prædike for sit Folk, men de vilde ikke høre ham, ikke tro ham, og Ødelæggelsen kom, og da var det intet at gøre — det var for sent.

Jesus Kristus. — Ja, han overgaa Jeremias og enhver anden; thi har var Gud og Menneske i een Person — og han var selve „Kærlighedens“; men han talede, og beviste sin Tale ved Mirakler, som ingen andre, og det Folk han talede til vilde ikke tro ham. Han græd, som kun Kærligheden kan græde, men det var for sent. Ødelæggelsen kom, Kommen var afsagt, og Folket gik under. Ja, det kan næsten faa Troen til at valle, og er den Tanke uberettiget: mon det vil gaa mit Folk bedre end hine nævnte. Der er kun eet, der kan give Mod: Troen paa Ordene: prædikt Evangelium for al Verden — thi mig er givet al Magt i Himmele og paa Jorden! — ja, der er Haabets Haab. Lad os da taale Anker der — og jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende.“ — Ja, kære Broder og Søster, der er jo saa denne store Udvej: bed til Almagtens Herre om Bistand, og huft, han er med. Og en troendes Forbøn „Naar Tusinde“, men mange troendes Forbønner slaar mange ti Tusinder!“ C. K.

Dansk-Amerikaner.

Dødsfald. John Rasmussen afgik forrige Onsdag Form. ved Døden paa St. Josephs Hospital i Omaha. Som omtalt i sidste Nummer, lod han sig om Mandagen underlæste en Operation. Lægerne erklærede imidlertid, at det intet var at gøre, idet hans Sygdom var saa fremskreden, at Enden ikke var fjern, og hans nærmeste blev underrettet herom. Hans Hustru, der under hans lange Sygdom har plejet og hygget om ham med en rørende Kærlighed, var hos ham Nat og Dag til det sidste.

Med John Rasmussen er vi Danske i Omaha mistet en af vore bedste Mænd, skriver „D. D. P.“, og dem, der stod ham nær, vil længe minde ham som en dygtig, energisk Mand og en trofast Ven.

Døden kom som en Forløsning for lange og frugtfulde Lidelser. For ca. 7 Aar siden blev den ellers saa tilfældige trafikke Mand angrebet af en Sygdom, som Lægerne stod raadvilde overfor. Han opholdt sig den Gang i Houston, Texas, hvor han opførte et Par større Bygninger. Allerede den Gang frygtede man, at han stulde dø; men hans stærke Natur sejrede, som den senere sejede, hver Gang han fik et nyt Anfald, der bestandig tom hyppigere.

Støt han var syg og lidende, rejste han for Udvislingen i Buffalo dertil og var heldig nok til at faa Kontrakten paa Opførelsen af den store Regeringsbygning, sammen med en anden Omahs Bygmester, Strehlow. Da en stor Del af den mægtige Bygning var rejst, hjemkomte Buffalo af en Eptlone, der jærvede Gubernementsbygningen med Jorden. Med sin uuaabehede Energi tog John Rasmussen næste Dag atter fat forfra og indgav en Ansøgning til Kongressen i Washington om Stadeserstatning. Efter Opførelsen af Bygningen, der almindeligt anfaas for en af de smukkeste Udvisningsbygninger i Verden, spillede den Bant i Buffalo, som Rasmussen gjorde Forretning med, og hvori han havde staaende alt, hvad han ejede, salit. Alligevel tabte han ikke Mødet. Vi minde ham den Morgen, da Telegrammet om Bantens Faldt kom: „Saa begynder vi forfra igen!“ sagde han til sin Hustru.

John Rasmussen havde imidlertid udført sin sidste Kontrakt. Hans store Tante var at komme til St. Louis, for der at komme til at opføre en af de store Verdensudvisningsbygninger. Han rejste ogsaa for kort Tid siden berne, men som jeg og lidende tilbage. Hver Dag, lige til det sidste, lod han sig bringe Bladene med Beretningerne om Verdensudvislingen, og hver Dag laa han og ventede paa at faa Meddelelse

fra Kongressen i Washington, om den havde bevilget ham en Stadeserstatning. Først to Dage efter hans Død tom Telegrammet, der forkyndte, at Kongressen havde bevilget 15,000 Dollars!

John Rasmussen var fød i Rastved den 12. December 1859, og kom til Amerika for ca. 20 Aar siden. En kort Tid opholdt han sig i Omaha, men rejste saa ud til Idaho, hvor han i flere Aar arbejdede for Union Pacific. For 15 Aar siden kom han til Omaha med sin Familie, og var inden længe en af Omahs mest kendte Bygmestre. Han har her i Omaha opført flere store Bygninger og anfaas blandt alle, med hvem han kom i Berøring, som en ærlig og brav Mand. John Rasmussens Ord var saa godt som Guld.

Den afdøde efterlader sig en Enke i gode Aar, tre Søner og en lille Datter.

Vor Landsmand Hr. Peter J. Noer, er i Hg. „D. D. P.“ fra 1. Februar ansat som Superintendent af Carpenter Street Station, Chicago. Hr. Noer, som i de sidste 7-8 Aar har indehaft Stillingen som „Money Order Clerk“ ved navnte Station, er ansat som en særlig dygtig Postembedsmand, og Forfremmelsen er i Virkeligheden en smut Anerkendelse af hans Dygtighed. I Løbet af Dagen, 1. Febr., overfammedes den nybakte Superintendents Kontor af pragtfulde Blomster fra tidligere Kollegaer i Postvæsenets Tjeneste. Udnævnelsen er blevet modtaget med stor Tilfredshed af Forretningsmændene i Distriktet.

En stor Forandring. En Korrespondent fra Palmer, Ia., skriver til „Den Danske Pioneer“:

Det var i 1869 da de første Danske bosatte sig her paa Vadsen og tog „Homestead“, de havde en haard Dyst med Græshopperne og mange andre af Nybyggerlivets Besværligheder at kæmpe imod; de levede i „Sod“-Huse, og naar de saa kunde faa sig et Par Oker og en Ko, saa blev de kaldt for velhavende Folk.

Landet her var lavt og med mange „Sloughs“, men saa til Gengæld var Minkrottefangsten ogsaa en af de bedste Forjænter de havde, og hvem der havde lyst til Jagt, kunde faa fuldt op af Vænder, Præriehøns, Gæs, Kranes og Snepper i hundredevis.

Her er et stort Forandring, „Sod“-Husene er forlangt forvundet, prægtige Farmboliger og „Barns“ samt smukke Lunde tnesjer nu i Stedet. Landet koster fra 15-45 Dollars pr. Acres, og de som er tilbage af de første Settler sidder nu lunt inden Døre.

Menigheden i Council Bluffs har sendt Kaldsbrev til Pastor Jensen-Engholm.

En gammel Kones død. St. Paul, Febr. 5. — Mrs. Anna Petersen, en Enke, 79 Aar gammel, blev funden i Gaar Eftermiddags i en forfærdelig Stilling i et gammelt Stur i St. Paul. Hun var aldeles Stindmager og saa udfukt, at hun ikke kunde beholde den Mad i sig, som man gav hende. Man fandt hende sammenkræbet i en Krog med kun lidt Tøj og intet Spor af Ildbrændsel i den strenge Kulde. Fødderne var helt frøse. Hun er dansk og taler kun lidt engelsk. I mange Aar har hun boet

i den lille Bytte og ernæret sig saa godt hun kunde, ved Væst og Mængsing. Nu og da har hun faaet lidt Hjælp fra danske Familier eller fra Børnehjertighedsforeninger. Hun har altid været sig til hjerfte mod at komme paa Jattigaarden, og stred ved til Alder og Fattigdom bragte hende i den fortvivlede Stilling, i hvilken hun fandtes. Hun blev ført til Bethel Hospital.

Dødsfald. Hans L. Andersen og Hustru i Kirkeby ved Raaager i Sønderjylland, ramtes i Hg. „Sejmdal“, nlig af et haardt Slag, idet deres eneste Barn, en Søn paa 30 Aar, her for før Jul, efter flere Aars Opføds i Amerika, var vendt tilbage til Hjemmet, afgik ved Døden. Dødsfaldet vækker saa meget mere Delta-gelse, som Hans Andersen, der for har ejet et Raadnersted i Hjer Udsling, for nogle Aar siden paa Grund af Svagelighed, maatte selge Ejendommen og nu ved Sønnens Hjemkomst havde ventet atter at faa et Hjem, hvor han og Hustru sammen med Sønnen kunde have levet en sorgfri Alderdom.

Georg Brandes. Efter hvad „Nordiske Blade“ vil vide, føres der Underhandlinger mellem Georg Brandes og nogle Danske i Chicago om at faa ham herover at holde en Række Foredrag. Man tilhører paa Forhaand at sitre ham et vist Vengebelsb.

Lærer R. Sørensen, der i en længere Aarrække har været Leber af den danske Børneskole i Tyler, Minn., har i Hg. „Dann.“ opsiget denne sin Værdning.

Den gensidige Hagelstade - Assuranceforening for Et Horn og Omegn havde den 1. Jan. 1902 forfærdet Afgærdet til en Værdi af \$142,675.65. — Tabet i det forløbne Aar udgjorde kun \$108.50. — John Kesteb er Foreningens Formand, Hans Pedersen dens Sekretær.

„Setla“ antom til Christianssand Febr. 5. 1902. Alt vel om Bord.

U. S. Separator
IKKE ALENE
TILDELTES
GULD MEDAILLEN,
den højeste Belønning
ved
Pan-American Udstillingen
Buffalo, 1901,
men dens Arbejde der i
Model Metieret

OVERGIK ALT ANDET

De, som ønsker den Bedste, bør kjøbe U. S.

Den Slags, som tager al Fløden.

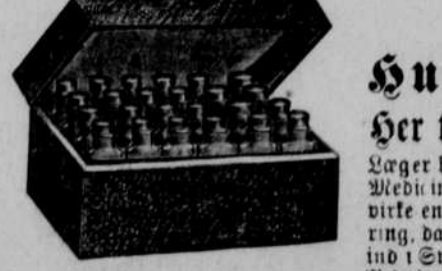
Stort Støbegods-Udsalg.
\$15.00 Globe Steel Range 68 in. holes oven 17x24. Reservoir & high closet Plain nu o. k. \$19.75
\$30.00 Globe Steel Range, 68 in. holes oven 18x24. Reservoir & high closet, part nickel \$23.75
\$60.00 Globe Steel Rang, 68 in. holes oven 18x24. Reservoir & high clo. et, full nickel \$26.50

JUDSON A. TOLMAN CO.
Dept. R. 33. 95 LAKE ST., CHICAGO

Et Tilbud.

Hus-Apotek for \$3.

Her tilbydes et Apotek af ægte rene og gode Mediciner, de samme som gode Læger benytte, og altid have hos sig — ikke kostbare Mediciner eller stadelige Patent-Mediciner, der irriterer og tilhørende Bedring, som dog ikke er Bedring, da Sygdommen blot bedøves eller irriteres dybere ind i Syvnetet for en Tid, og hvorefter ingen mere Bedning gives.



Mark! Der om din egen Doktor, der sikkert har lært mere end dine Væis-Strigere, sandt er det sandt at give dig lige Værende, men i rige Stoffer! For du ikke har tender disse og kunde gøre det? Men han seler det er lige stort Værd, at dræbe med Mediciner, end du nu tager Maanedre eller Aar.

Det er tilbøds, d i n e g e n V a g e r. Er du lidende eller har du Sygdom i Hælt, jærligt blandt Børnene, da betragt dig ikke paa at købe dette Hus-Apotek. Her er 18 Slags — over 400 Døse — holder sig mange Aar — og paa samme Tid de garanterer ufalske, for selv ten alle v d Moberst Bruyt garanterer tillige, at de vil læge alle Sygdomme, der staar til at læge og helbrede. Her er Mediciner der virker paa Hjernen, Hjertet, Halsen, Hænder, Naalen i Verden, Næsen og Løbet — med Fortskæller, Fedre, Ljuu, Scariag us-teber, alsigge og alle mulige optkommede Sygdomme; En luelig anvæising — Vag 75 Cider — der væle for \$3.00, har altid faa Apoteket været solgt for \$6.00 og \$4.00; Fedte Anbefalinger fra Præster og loide Jo i; Adresse

J. HEMMINGSEN, Oconto, Wis.